

Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan. Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In Dominicis, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

Puente, Luis de la

Dilingæ, 1685

3. De infinitate Dei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60588](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60588)

effereatur ob ulla bona, qui seriò cogitaverit quid sit ex se.

PUNCTUM III.

EO quod Deus est, *Qui est*, continet in suo Dei esse esse omnes perfectiones absque compositione, modo simplicissimo & perfectissimo; ut præ illo creata omnia sint *quasi stilla situla, & quasi momentum statera*, ut dicit Isaias. Tanti sunt res, quæ corda mortalium ad se rapiunt, posthabito ipso Deo! Quin potius illi adhæresco, *Qui est?* Ne deficiam, atque ut in eo omnia possideam, omnium posthac creaturarum *Detrimentum faciam, ut illum lucrifaciam.*

O *Qui es!* qui nomen hoc ineffabile, non Abraham, Isaac, & Jacob, sed Moyse manifestasti pro singulari beneficio, fac illius vim penitus intelligam, ut post odorem illius curam.

MEDITATIO III.

Quòd Deus sit infinitus, & incomprehensibilis.

Opportunè consideratio infinitatis & incomprehensibilitatis Dei suscipitur, ut circa Deum humana mens non præsumat, quando noverit eum non posse comprehendere. Sunt porro duo modi aliquid efformandi, vel appositione, vel detractione: pictor apponendo colores

lores figurat imaginem; sculptor detrahendo à rudi ligno, aut lapide segmenta. Sic Deum cogitare possumus, vel tribuendo ipsi perfectiones, quarum vestigia conspiciuntur in creatis, atque ita vocando bonum, sapientem justum; vel amovendo ab ipso imperfectiones creaturarum, dicendoque ipsum infinitum, incomprehensibilem, immensum. Est doctrina Areopagitæ de Mystica Theol. cap. 3. & de divinis nominibus cap. 7. Ac de hoc secundo modo cognoscendi Deum procedet ista meditatio.

PUNCTUM PRIMUM.

DEus non est, ut quæ sensibus percipi possunt; non pulcher, ut astra; non lucens, ut sol; non magnus, ut corpora; non suavis ut cibi & concentus; non denique, ut aliquid istorum, sed supra hæc. Quare ipse ait: *Cui similem fecistis Deum? & cui assimilastis, & adæquastis me, dicit sanctus? dicant omnia ossa mea: Domine, quis similis tibi?*

*Is. 40.
18. 25.
Ps. 34.
10. &
85. 8.*

PUNCTUM II.

- I. **A** Sensibus externis ad internos transi, vel etiam ad intelligendi vim tum hominis, tum Angelorum. Nihil est eorum Deus, nec qualia sunt, quæ ab illis capiuntur, sed supra illa.
- II. Proinde cogitabo, quod cognitio Dei in hac vita, & ex creatis, dicitur caligo & nebula: nam

nam, cum supremum attigeris gradum, id tandem intelligis, non esse Deum, ut ista sed supra ista quod non est scire, quid sit: sed, quid non sit. Et hoc est, quod *Moyſes* dicitur ascendisse ad caliginem, in qua erat Deus. Et ingressus in medium nebulae ascendit in montem. Et Dominus dixit, ut inhabitaret in nebula. Quia etſi lucem inhabitat, at inaccessibilem,

Exod.
20. 21.
22. 18.
2 Reg. 8.
12.
1. Tim.
6. 16.
III.

III. Igitur non est bonus, non justus, non sapiens, non potens, non aliquid eorum, quæ homo aut Angelus esse potest; aut quale intelligit: sed quid inæſtimabiliter majus. Unde *Iob*. Ecce Deus magnus, vincens scientiam nostram. Nam si, ut ait Sapiens; difficile æſtimamus quæ in terris sunt; & quæ in prospectu sunt, invenimus cum labore: quæ in caelis sunt, quis investigabit? in hac caligine & nebula libenter morabor, gaudens quòd tantus sit Deus meus, ut non sim sufficiens cognoscendo.

Iob. 36.
26.
Sap. 9.
16.

Supplebo amando, quòd minus valeo intelligendo. Suspirabo ad illum statum, quando non iam in enigmatè, sed facie ad faciem cognoscam; sicut & cognitus sum.

1. Cor.
13. 12.

PUNCTUM III.

I. Non solum Deus non est ut creatura, quantumvis perfecta; sed est infinite supra illa in quovis genere perfectionis quod est dicere: non solum est supra omnia, sed infinite supra omnia: Magnus Dominus & laudabilis nimis, & magnitudinis ejus non est finis: proinde & incom-

I.
Psal.
114. 3.

Tom. II.

V

com-

I. Tim.
6. 16.

comprehensibilis: nam Angeli, cum sint substantia & virtute finiti, quod infinitum est, comprehendere nequeunt. Et ita quando etiam revelata facie cernitur, non potest comprehendi. Quo sensu Apostolus dixit: *Quem nemo vidit unquam: sed nec videre potest.*

II.

II. Ubi adverte quod in secundo puncto etiam dicebatur Deus non posse capi; sed id ex comparatione creaturarum: at modò consideratur incomprehensibilis simpliciter; etiam cum in seipso clarè cernitur in gloria: quia creata intelligentia, etsi potest elevari, atque sustolli, ut non jam ab effectis; sed ipsam in se cognoscat divinitatem; tamen, quia creata est & infinita, non potest exhaurire cognoscendo infinitatem divini esse.

III.
Isa. 6. 2.

III. Hinc est, quod Seraphini apud Isaiam ex senis alis *duabus* tantum volabant, *duabus autem faciem Dei*, & *duabus aliis pedes velabant*: Quia Deus incomprehensibilis est, tum ex effectis suis, tum ex facie sua: quando etiam illam datur conspiciere. Pedes sunt creaturæ ab eo conditæ; facies autem, visio beatifica, ubi cernitur sicut est. Sed in utraque cognitione opertus est: quia ex effectis non intelligimus quid sit: sed, quòd ex iis non sit, quæ sensibus, aut mente percipiuntur. In visione autem clara etiam latet incomprehensibilis majestas: quatenus exæquari intelligendo,

do, nisi à seipsa, non potest, ut nec infinitum à finito.

PUNCTUM IV.

I. **A** Estimandum est beneficium, quod Deus nobis de se revelaverit: tum ista, non excedentia humanum lumen, quo certius & sine errore à nobis perciperentur: tum alia, supra captum. *Incerta, & occulta sapientia tua manifestasti mihi.* Et ad hoc misit Filium: *Unigenitus qui est in sinu Patris, ipse enarravit.*

I. Dei honestas in revelando
ps 30. 8.
Ioan. 1. 18.

II. Hinc gaudium concipiam de tanta gloria Dei mei, gratusque existam, quod se mihi revelarit. Deinde excitabo, exercebóque fidem, ideo credens, quia ipse revelavit.

II.

III. Denique spem illuc perveniendi, ubi non amplius in ænigmate, sed aperte credita concipiam facie ad faciem. Quia in hac vita assequi possum clariorem mysteriorum intelligentiam, dum studeam mentis puritati. Nam *beati mundo corde: quoniam ipsi Deum videbunt.*

III.

Math. 5. 8.

MEDITATIO IV.

Quòd sit unus Essentiâ, trinus personis.

PUNCTUM PRIMUM.

I. **Q**Uòd sit unus essentiâ. i. quia unum est quantum bonum, in quo sunt omnes rationes boni: nam, si aliud ab illo esset, tunc careret ea ratione boni qua alterum ab ipso differeret:

I. Deus non est unus.

V 2